

היום נלמד בעזרת ה':

שבת דף נא

משנה: אם לא הטמין את הקדרה מלפני שבת - לא יטמינה בשבת, משום שאסור להטמין בשבת אף בדבר שאינו מוסיף הבל, גזירה שמא ירתיח את קדירתו בשבת.

כיסה (= הטמין) את הקדרה מלפני שבת ונתגלה הכיסוי בשבת - מותר לו לכסותה.

מותר למלא קיתון במים צוננים ולהטמינו בשבת בכדי לשמור את צינתם של המים שלא יתחממו מחום הקיץ והשמש. (רש"י מבאר שזה דוקא כשמטמינים בדבר שאינו מחמם, כגון לְבָד).

גמרא: רב יהודה אומר שמותר להטמין את הצונן כדי שלא יתחמם. ואף שכבר למדנו דין זה במשנה, הוא בא לחדש לנו שמותר להטמין צונן גם בדבר שדרכו להטמין בשביל לחממו, כגון תבשיל.

רב נחמן אמר בשבת לעבדו שיטמין לו צונן, וביום חול אמר לו שיביא לו מים שחימם נחתום נכרי, ללמדנו שאין בזה משום בישולי נכרים. רבי אמי הקפיד על רב נחמן שנהג היתר בדברים אלו למרות שהיה מותר לו, משום שסבר שעל אדם חשוב להחמיר על עצמו כדי שלא ילמדו ממנו להקל יותר.

אם כבר הטמין בערב שבת, מותר לו להוסיף בשבת כיסוי נוסף. רשב"ג מיקל יותר ומתיר אף להחליף את הכיסוי בשבת, ומותר לו להוריד את הסדין ולהניח במקומו גלופקרין (= כיסוי השומר חום יותר מהסדינים), או להוריד את הגלופקרין ולהניח במקומו סדין (= אם התבשיל חם יותר מידי). קולא נוספת שמיקל רשב"ג: כל האיסור להטמין בשבת (אפילו בדבר שאינו מוסיף הבל) הוא רק באותו מיחם שחימם בו את המים בערב שבת, אבל אם פינה את המים מהמיחם למיחם אחר מותר לו להטמינו בשבת (בדבר שאינו מוסיף הבל), משום שבכך הוא מקרר את המים ואין אנו חוששים שמא יבוא להרתיח בשבת (שזהו הטעם לאיסור הטמנה בשבת).

(המשך בדף הבא ↓)

(המשך מדף קודם ↑)

אם הוא טמן וכיסה את הקדרה בדבר שאינו ניטל בשבת (= כלומר בדבר מוקצה), או שטמנה בדבר הניטל אבל כיסה אותה בדבר שאינו ניטל, אם פי הקדרה מגולה קצת מותר לו ליטול אותה ע"י שיאחז אותה במקום המגולה והכיסוי יפול מאליו (משום שזהו "לטטול מן הצד" המותר בשבת). אבל אם היא מכוסה כולה אסור לו ליטול אותה, משום שאסור לו לטלטל את הכיסוי שהוא מוקצה. ואסור לו להטות את הקדרה על צידה והכיסוי יפול מאליו, משום שנשכיסה את כל הקדרה היא נעשית "בסיס לדבר האסור", והקדרה עצמה נעשית מוקצה.

מותר להניח מיחם על גבי מיחם וקדרה על גבי קדרה, אבל אסור להניח מיחם על קדרה או קדרה על מיחם, משום שהקדרה יותר חמה מהמיחם והיא מוסיפה חמימות במיחם.

אין מרזקין (= מרסקים) את השלג והברד בשבת כדי שיזובו מימיו (משום שזהו איסור מוליד בשבת - שבואר מים מהקרח). אבל מותר לו לתת אותם לתוך כוס של יין (כדי לצנן את היין), משום שהקרח נמס לתוך היין וזה לא ניכר.

הדרן עלך כמה טומנין

משנה וגמרא: אדם מצווה על שביתת בהמתו בשבת, ואסור לו להוציאה לרה"ר עם משא שעליה. אולם מותר לה לצאת עם דבר שעל ידו היא משתמרת ולא בורחת, משום שהוא לא נחשב כמשא אלא כתכשיט שדרכה לצאת בו.

מותר להוציא את הגמל לרה"ר כשהוא תפוס באפסר (= חבל הקשור בצוארו והבעלים אוחז בו), והנאקה (= 'נאקה לבנה' שהיא נקבת הגמל, וקשה לשמור עליה) בחטם (= טבעת מברזל הנתונה בנקב שבחוטמה). הלובדקים (= חמורים הבאים ממדינת לוב) יוצאים בפרומביא (רסן העשוי מברזל), וסוס יוצא בַּשִּׁיר (= כמין צמיד שסביב צוארו וקבועה בו טבעת, ומשחילים בטבעת רצועה ובה מושכים אותו).

(המשך בדף הבא ↓)

(המשך מדף קודם ↑)

וכל בעלי השׁיר יוצאים בשׁיר, כלומר חיות שדרכם לצאת עם שׁיר על צוארם לנוי (כגון כלבים של ציידים וחיות קטנות) יוצאים ונמשכים בשׁיר (הגמרא לקמן תבאר). ואם השׁיר נטמא בטומאת מת, מזים עליו מי חטאת כשהוא על צואר הבהמה. וכן אם צריך להטבילן, מכניס את הבהמה למים ומטבילן כשהם על צואר הבהמה.

נמצאנו למדים שלכל חיה ובהמה יש את הדרך בה היא נשמרת, ויש חיות שזקוקות לשמירה חזקה יותר מאחרות. הגמרא דנה האם חיה שזקוקה לשמירה פחותה מותר לה לצאת עם שמירה חזקה יותר? או שמא כיון שאין היא זקוקה לשמירה חזקה כזו אסור לצאת לה בזה משום ששמירה יתירה הרי היא משא?

